

Stop Marteling! Stop Moord! Bevrijd alle politieke gevangenen in Iran!

De opleving van de mensen in Iran en de politieke crisis die begonnen na de presidentsverkiezingen fraude gaat verder. De mensen weigeren nog steeds zich neer te leggen bij de uitslagen en het Islamitische regime gaat verder met zijn extreme bruutheid in hogere schalen. De boze reactie van de mensen is niet plotseling ontwikkeld, maar het is een antwoord op dertig jaren van onderdrukking, ontbering en repressie door een godsdienstig regime tegen vrouwen en verschillende onderdrukte mensen.

De mensen begonnen hun strijd door te eisen dat hun stem opnieuw geteld dient te worden, maar in de loop van de laatste twee maanden zwoegen zij meer en zetten zij vraagtekens bij het bestaan van het hele systeem door te schreeuwen 'dood naar Khamenei' (de leider van Islamitisch regime) en 'weg met de Islamitische Republiek', 'Onafhankelijkheid, Vrijheid, Iraanse Republiek'.

Toen de strijd van de mensen verhevigde, escaleerde de bruutheid en wanhoop van het regime naar zijn hoogst punt. Er zijn onbetwistbare bewijzen van de hardste marteling tegen de mensen die in de laatste twee maanden werden gearresteerd. Tot nog toe worden de namen van enkele jeugdige die tijdens gevangenschap onder foltering stierven ontkend. Er is bewijs dat verkrachting van jonge vrouwen en zelfs jonge mannen door de verhoorders en andere misdadigers in de middeleeuwse gevangenissen van het Islamitische regime toeneemt. Echter hebben vrouwenverkrachting een langere geschiedenis in de gevangenissen van het Islamitische regime van de politieke gevangenissen van vrouwen in de jaren 80 en zelfs na dat. Maar de laatste gruwelverhalen hebben het regime volledig blootgesteld en hebben de hele bevolking woedend gemaakt. Het Islamitische regime heeft in schande toevlucht gezocht tot het nemen van wanhopige acties. De beruchte gevangenis van Kahrizak die met vele gruwelverhalen werd geassocieerd is gesloten of er wordt slechts beweerd gesloten te worden om de bewijzen van schokkende bruutheden te elimineren en te verbergen. Het regime heeft ook de vertoningen van zo genoemde bekentenis door de gevangenen voorbereid om de mensen wakker te schudden om van hun besluit af te zien, maar de verachting van een onteerd regime is slechts toegenomen.

Er is geen twijfel dat de sterke aanwezigheid van vrouwen en in het bijzonder de jonge vrouwen in het weer van deze strijden tegenover het regime hun kwaad maakt.

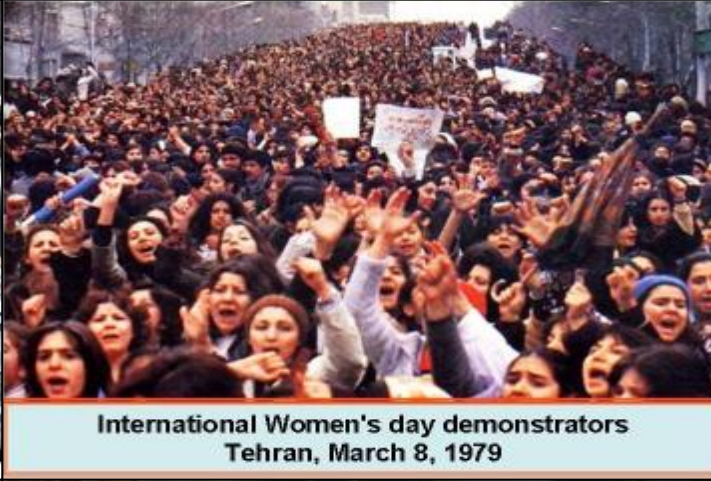
Vrouwen waren het eerste onderdeel om massaal op gemikt te worden toen het Islamitische regime aan de macht kwam. Het opleggen van het dragen van de Hijab (de Islamitische sluier) en andere vormen van onderscheid tegen vrouwen is slechts 1 van de dagelijkse taken van het misdadige regime in de laatste 30 jaar. Niettemin over de laatste 30 jaren, hebben vrouwen nooit hun strijd gestopt. Enkel een maand na de overwinning van het Islamitische regime, hielden vrouwen hun eerste demonstratie en ondanks de extreme wreedheden tegen hen zijn ze vast besloten zich er tegen te verzetten. De haat van de vrouwen tegenover dit regime heeft zich verzameld in de laatste 30 jaar. Het is geen verrassing dat een groot deel van de demonstranten woedende vrouwen zijn.

De hele wereld keek mee en hoorde over de ongelofelijke bruutheden van een misdadig regime. De bruutheid die het leven ontnam van onze dapperste dochters en zonen zoals Neda Agha-Soltan en Sohrab Araabi die aan het protest op 20 juni deelnamen. De wereld hoorde van de wreedheid die verkrachtte, vermoorde, verbrande en het lichaam van Taraneh Mousavi de jonge vrouw die op 20 juni werd gearresteerd- weggooide en een maand lang vermist werd. De wereld hoorde van de wreedheden van de moorden onder de foltering van ten minste tien van dappere demonstranten zoals Amir Javadifar, een student aan de universiteit. Er zijn nog steeds honderden lichamen die niet worden geïdentificeerd terwijl de ouders van de ene gevangenis na de andere afgaan, van de ene ziekenhuis naar een andere naar hun geliefde kinderen zoeken. Er zijn nog steeds honderden in de gevangenissen onder primitieve marteling, terwijl hun families geen nieuws van hen hebben.

Wij roepen alle mensen die van de vrijheid houden, allen die walgen van de discriminatie en onderscheid tegen vrouwen, allen die verontwaardigd zijn door deze bruutheden, geef je steun naar de mensen in de strijd om vrijheid en gelijkheid en neem de strijd deel om de politieke gevangenen in Iran te bevrijden.

8 March Vrouwen Organisatie (Iran –Afghanistan)

IRAN

International Women's day demonstrators
Tehran, March 8, 1979

